

VALENTÍ
PUIG

L'home de l'abric

Valentí Puig. *L'home de l'abric*.
Edicions Destino. Barcelona, 1998.
257 pàgines.

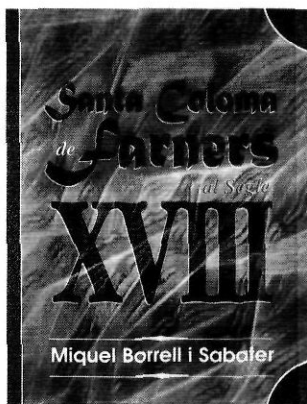
La ideologia de Josep Pla

JOSEP PLA ERA CONSERVADOR, segons s'infereix de la seva obra. És legítim, doncs, que un escriptor en faci un elogi tot descabdellant les característiques d'aquest conservadorisme. Tal com és de preveure l'assaig no se centra en l'estil ni en la tècnica de l'obra planiana sinó en la manera d'entendre el món, i òbviamment no ho fa disculpant-la o justificant-la sinó que l'exposa i reivindica amb claredat. I això és positiu que es faci perquè els debats ideològics entorn de l'obra planiana sovint han estat poc profunds.

Valentí Puig inscriu l'obra de Pla dins les bases del conservadorisme i això li serveix ahora per reivindicar un Pla bon conixerador de la política internacional molt allunyat dels tòpics habituals i per presentar-lo com un escriptor rigorós i

conscient de la seva condició que defuig el transcendentalisme de la noció d'artista. Sovint, però, Puig s'identifica tant amb la visió del món de l'escriptor que l'acaba suplantant i la conseqüència és que a vegades l'assaig esdevé més una polèmica o una apologia ideològica que no un elogi. Amb tot, *L'home de l'abric* és un assaig recomanable que expressa amb claredat els seus objectius, del tot legítims, a la pàgina 242: «Ara per ara, la idea feta sobre Pla és que escrivia bé però era conservador. Per ser justos, queden dos camins per recórrer: o bé acceptar que escriu bé i a la vegada és conservador –sense cap però– o suposar que si la seva obra és com és no tindria explicació si no hagués estat un escriptor conservador».

Jordi Cornellà Detrell

BORRELL i SABATER, Miquel.
Santa Coloma de Farners al segle XVIII.
Ajuntament de Santa Coloma
de Farners, 1997. 318 pàgines.

Una vila i un segle

ENS TROBEM, sense cap mena de dubte, davant d'una de les monografies locals més sòlides i ben construïdes que s'han publicat darrerament a la comarca de la Selva. Aquesta afirmació es justifica per les raons següents: perquè Miquel Borrell ha elaborat un completíssim estudi sobre la Santa Coloma del segle XVIII a base de nombrosa documentació inèdita i desconeguda fins ara, tal com ho prova el fet que ha consultat l'Arxiu de la Corona d'Aragó, l'Arxiu Històric de Girona, els Arxius Històrics Comarcals de Santa Coloma de Farners i de la Bisbal, l'Archivo Histórico Nacional de Madrid, l'Archivo Histórico Provincial de Zaragoza, on ha descobert el fons ducal d'Híjar, i finalment l'important arxiu patrimonial Massaneda, a la mateixa capital de la Selva.

Amb aquest important punt de partida el professor i historiador colomenc ha configurat una monografia estructurada en diversos apartats on es tracta a fons el complex problema jurisdiccional de Santa Coloma, així com la enrevessada política municipal on destaca el problema que suposava, per una banda, la lluita del consell amb el senyor jurisdiccional, i, per altra, el sempre polèmic assumpte de l'endeutament financer del municipi, solucionat a vegades amb l'aplicació del redelme.

El llibre no només tracta els afers polítics o bèl·lics, sinó que analitza a fons la vida econòmica de la vila, basada en l'agricultura, el bosc i també en una incipient artesania i indústria. Són molt interessants, per la seva novetat, els capítols dedicats a la pobresa i

la consolidació de l'Hospital de pobres. Borrell tracta també la vida social, les festes, la religiositat i l'ensenyament, al final fa un balanç positiu del segle XVIII a Santa Coloma de Farners, ja que considera que va ser un segle de creixement demogràfic i econòmic igual que a la resta del Principat. Es clou el llibre amb un complet apèndix on destacaria la transcripció del Reial Cadastre de 1736, trobat per l'autor a l'arxiu patrimonial Massaneda. Es tracta d'una llista exhaustiva de les cases i masies del poble, dels seus propietaris i les seves hisendes.

Xavier Pérez i Gómez